

[Indenrigsministeren.]

den som der opstaar flere og flere store bymæssige Bebyggelser i nær Tilknnytning til Købstæderne. Det ærede Medlem glemte, at hele dette Spørgsmaal berører det ærede Medlems Ændringsforslag overhovedet ikke det allermindste; det ærede Medlems Ændringsforslag berører kun 16 Landdistrikter her i Landet, som med Undtagelse af et enkelt kun har et meget ringe Folketal.

I øvrigt er det ejendommeligt, at medens de to ærede Partier har stillet dette Ændringsforslag for at indskrænke Ministerens Myndighed i Indlemmelsesspørgsmaal, gaar de i øvrigt paa et vist Omraade ind paa at udvide Ministerens Myndighed, idet man ganske frit giver Ministeren Myndighed til at decimere et Landdistrikt, en Myndighed, Ministeren slet ikke har i Henhold til gældende Indlemmelseslovgivning.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro sagde, at de Spørgsmaal, dette Ændringsforslag berørte, var jo Spørgsmaal af vital Interesse i visse Tilfælde for mange Mennesker. Ja, det er ganske rigtigt. Men det gælder ikke blot Landdistrikter; det gælder i det hele alle de Indlemmelsesspørgsmaal, som er henlagt under Indlemmelsesloven. Men jeg maa hævde, at jeg ikke i de ti Aar, Indlemmelsesloven har været gældende, har set, at det med Rette har kunnet siges, at de skiftende Ministre har misbrugt deres Myndighed med Hensyn til de Indlemmelser, der er sket i Henhold til Indlemmelsesloven.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt brugte det Udtryk i Dag, at hans Parti maatte modsætte sig al Tvang paa dette Omraade. Ja, jeg har sagt til det ærede Medlem tidligere og gentager i Dag, at dette kan ikke være rigtigt. Det ærede Medlems Parti har stemt for den gældende Indlemmelseslovgivning, og det er en fuldkommen umulig Opgave for det ærede Medlem at paatage sig her fra denne Talerstol at skildre alle de forfærdelige Ting, der kan ske i Henhold til en Lovgivning, det ærede Medlem selv har stemt for, og som han har bekræftet saa sent som i 1928. Jeg tror, det ærede Medlem skulde opgive den Opgave, han her har paataget sig af Hensyn til, at visse lokalpatriotiske Følelser er blevet saaret.

Det ærede Medlem har baade ved første Behandling og nu i Dag talt om min Administration af denne Lov. Hvis det ærede Medlem eller hans Parti misbilliger min Administration paa dette Omraade, vil jeg henstille, om de ikke vilde rejse det som et selvstændigt Spørgsmaal her i Tinget, om min Administration af denne Lovgivning kan

kritiseres i Henhold til den Bemyndigelse, der er givet mig i Loven. Jeg hørte nu i Dag igen det ærede Medlem gentage, at en Handling fra min Side skulde misbilliges, fordi den gik imod den Opfattelse, en tidligere Indenrigsminister har haft. Det er en Betragtning, jeg overhovedet ikke kan godkende. Dersom vi skulde godkende denne Betragtning paa det her nævnte og alle tilsvarende Omraader, kunde det efterhaanden blive smukke Tilstande her i Landet. Naar de skiftende Indenrigsministre ikke turde foretage sig andet end, hvad de tidligere Indenrigsministre havde foretaget, tror jeg, vi lige saa godt kunde indstille Kampen om, hvem der skal raade her i Landet.

Jeg skal med disse Bemærkninger tilslade mig at anbefale til Vedtagelse Flertallets Ændringsforslag og de af det samlede Udvalg stillede Ændringsforslag og anbefale at stemme imod de af Mindretallet stillede.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Ministeriet for offentlige Arbejder maa fraraade det af et Mindretal stillede Ændringsforslag under Nr. 15. Hele dette Spørgsmaal, som jo i det foreliggende Lovforslag kun er af periferisk Natur, har for nylig været behandlet af en stor Kommission, den saakaldte Havne- og Brotakstkommission, hvori foruden Administrationen og Havnebestyrelser ogsaa Havnenes Brugere var repræsenteret. Der var Repræsentanter for Dansk Dampskibsfederiforening, for Dansk Sejlskibsfederiforening, for Dansk Sejlskibsfederiforening for mindre Skibe, Grosserer-Societetet, Provinshandelskammeret, Industriraadet, Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk, De samvirkende Landboforeninger og De samvirkende Husmandsforeninger.

I denne Havne- og Brotakstkommissions Betænkning, der er afgivet saa sent som i Efteraaret 1928, samlede Flertallet, som bestod af de 6 Administrationsrepræsentanter og tillige af alle Repræsentanter for Havnenes Brugere, altsaa alle dem, der har Interesse i at faa Taksterne ned saa langt som muligt, sig med Hensyn til dette Takstspørgsmaal i følgende Udtalelser:

„Kommissionen maa vel anse det for rigtigst, at den enkelte Havn ved Ansættelsen af sine Takster saavel for Skibs- som Vareafgifter i saa vidt Udstrækning som muligt stilles frit og saaledes, at der gives det fornødne Rum for særlige Takstnedsættelser, navnlig ogsaa for Vareafgifternes Vedkommende, af